

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia vij. Pro eis ego sanctifico meipsum. &c. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

cipient, tradidit semetipsum pro nobis oblationem & ho-
 stiam Deo in odorem suauitatis. Ecce, inquit, venio ut
 faciam Deum voluntatem tuam, in qua voluntate san-
 ctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi se-
 mel. Tanta dignitatis illa una Redemptoris nostri fuit
 oblatio, ut una ad tollenda mundi peccata sufficeret: qui
 tantis auctoritate in sancta introiit in sanguine proprio,
 ut deinceps nulla supplicantium postulatio sanguine in-
 dingeret alieno. Vera ergo sanctificatio fit per asperisionem
 sanguinis Iesu Christi: sanguine enim Christi lauamur
 a peccatis nostris. Porro hac asperio sanguinis Iesu
 Christi, non fit per hyssopum, sed per Verbum & Sa-
 cramenta verbo annexa. Itaque cum audis, quod Chri-
 stus pro peccatis nostris mortuus est: vel quod dicit,
 Animam meam pono pro ouibus meis: & credis vna
 fide, iam anima tua sanguine Christi conspergitur &
 mundatur. Idem fit cum Sacramenta per fidem & in
 fide suscipis. Quod autem verbo dicit sanctificari: ne
 aduenveris. Nam quod de doctrina loqueretur, addidit:
 Sermo tuus veritas est, utpote quod nullum sit in eo me-
 dacium: quod vere sanctificationis causa sit & instru-
 mentum. Vides igitur, ubi sanctitatem querere debeas.

Ephes. 5.
Psal. 39.

Heb. 10.

Cyprian.

Serm. de

circuncis.

Domini.

Ioan. 19.

Ioan. Ferus

in Euang.

Ioan.

SENTENTIA VII.

Pro eis ego sanctifico meipsum: ut sint & ipsi
 sanctificati in veritate.

PARACLESIS.

Quid sibi vult, sanctifico meipsum? sanctum sa-
 crificium offero meipsum. Et quod hostiam sui
 sanctificaret, dicendo sanctifico: constat ex sequentibus,
 tam pro eis & nobis omnibus moreretur. Ceterum, quã-
 tum clarius fuisset, si dixisset, Pro eis offero meipsum: ma-
 luit

CAP. I.

Rupert. Tui-

cien. lib 12

in Ioan.

Esa. 53.

luit tamen dicere, sanctifico: quo verbo innuit primū
 sordidum fuisse. Dicendo autem, Pro eis: non suis sed
 alienis sordibus sorduisse, clarè definit, id quod Esaias
 patenter exprimens, cum dixisset, Omnes nos quasi
 errauimus, unusquisq; in viam suam declinauit, statim
 intulit: Et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium
 nostrorum. Et Zacharia cap. 111. legimus: Et Iesus natus
 erat vestibus sordidis. Igitur quia secundū se quilibet
 sanctus, imò sanctus sanctorū erat, quippe qui de Spiritu
 sancto conceptus fuerat: & quia peccatum non fecit, non
 est inuentus dolus in ore eius: sed secundū iniquitates omni-
 nium nostrarū, quas Deus in eo posuerat, vestibus sordidis
 indutus erat impollutus Pontifex noster Iesus Christus
 Agnus Dei omnium purissimus: rectè dixit, Sanctificabo
 meipsum, signanter addendo, Pro eis. Quare pro eis: non
 & ipsi sint, inquit, sanctificati in veritate: non in ombre
 vel figura, sed in vera peccatorum remissione. Habent
 itaque fiduciā in introitu sanctorū in sanguine Christi
 & sacerdotem magnum super domū Dei, accedamus
 vero corde in plenitudine fidei: aspersi corda à conscientia
 mala, & abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae
 cōfessionē indeclinabilem. fidelis enim est qui repromissis

Hebr. 10.

SENTENTIA VIII.

Non pro eis rogo tantū, sed & pro eis qui creditur
 sunt per verbum eorum in me.

PARACLESIS.

CAPVT

II.

Cyrill. li. 11.

cap. 16.

1. Cor. 15.

Christus D. N. cum primū pro se, ac deinde pro
 Apostolis suis orasset: orat & pro reliquis fide-
 libus. Initium namq; reparandorum in nouam vitam, &
 primus homo celestis Christus fuit: secundus enim Adam
 Dominus est de caelo, ut Paulus ait: idcirco dicebat
 Nemo a se